

	<h2 style="color: red;">Πνευματικά Σημειώματα</h2> <p style="color: red;">Ίεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Εβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Ίεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης της Εκκλησίας των Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών Ελλάδος</p> <p style="color: red;">Έτος 1ο / Τεύχος: 32 Πέμπτη 5η Σεπτεμβρίου 2024</p> <p>Απόδοσις Κοιμήσεως ΘΚ, Λούππου μ/ρος (23η Αύγουστου π. ήμ.)</p>
---	---	--

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς ΙΑ' Ματθαίου

Ματθαίου κεφ. ιη' 23-35

Διὰ τοῦτο ὠμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνη αὐτῷ λέγων· κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ πάντα σοὶ ἀποδώσω. Εξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὄφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε λέγων· ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις. Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ ἀποδώσω σοι· ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με. οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου

ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφήτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Μετάφραση

Γι'αὐτό ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μοιάζει μ' ἓνα βασιλιᾶ, ποὺ θέλησε νὰ τοῦ ἀποδώσουν λογαριασμὸ οἱ δοῦλοι του. Μόλις ἄρχισε νὰ κάνει τὸν λογαριασμό, τοῦ φέρανε κάποιον ποὺ ὄφειλε δέκα χιλιάδες τάλαντα. Ἐπειδὴ δὲν μπορούσε νὰ τὰ ἐπιστρέψει, ὁ κύριος τοῦ διέταξε νὰ πουλήσουν τὸν ἴδιο, τὴ γυναῖκα του, τὰ παιδιά του κι ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του καὶ νὰ τοῦ δώσουν τὸ ποσὸ ἀπὸ τὴν πώληση.

Ὁ δοῦλος τότε ἔπεσε στὰ πόδια του, τὸν προσκυνοῦσε κι ἔλεγε: «δεῖξε μου μακροθυμία καὶ θὰ σοῦ τὰ δώσω ὅλα τὰ χρέη μου πίσω». Τὸν λυπήθηκε λοιπὸν ὁ κυρίος του ἐκεῖνον τὸν δοῦλο καὶ τὸν ἄφησε νὰ φύγει· τοῦ χάρισε μάλιστα καὶ τὸ χρέος. Βγαίνοντας ἐξω ὁ ἴδιος δοῦλος, βρῆκε ἓναν ἀπὸ τοὺς συνδούλους του, ποὺ τοῦ ὄφειλε μόνο ἑκατὸ δηνάρια· τὸν ἔπιασε καὶ τὸν ἔσφιγγε νὰ τὸν πνίξει λέγοντάς του: «ξόφλησέ μου αὐτὰ ποὺ μοῦ χρωστᾶς». Ὁ σύνδουλος του τότε ἔπεσε στὰ πόδια του καὶ τὸν παρακαλοῦσε: «δεῖξε μου μακροθυμία, καὶ θὰ σοῦ τὰ ξεπληρώσω».

Ἐκεῖνος ὅμως δὲν δεχόταν, ἀλλὰ πῆγε καὶ τὸν ἔβαλε στὴ φυλακή, ὥσπου νὰ ξεπληρώσει ὅ,τι τοῦ χρωστοῦσε. Ὄταν τὸ εἶδαν αὐτὸ οἱ σύνδουλοί του, λυπήθηκαν πάρα πολύ, καὶ πῆγαν καὶ διηγήθηκαν στὸν κύριο τοὺς ὅλα ὅσα ἔγιναν. Τότε ὁ κύριος τὸν κάλεσε καὶ τοῦ λέει: «κακέ δοῦλε, σοῦ χάρισα ὅλο ἐκεῖνο τὸ χρέος, ἐπειδὴ μὲ παρακάλεσες· δὲν ἔπρεπε κι ἐσὺ νὰ σπλαχνιστεῖς τὸν σύνδουλό σου, ὅπως κι ἐγὼ σπλαχνίστηκα ἐσένα;».

Καὶ ὀργισμένος τὸν παρέδωσε στοὺς βασανιστές, ὥσπου νὰ ξεπληρώσει ὅσα τοῦ χρωστοῦσε. «Ἔτσι θὰ κάνει καὶ σ' ἐσᾶς ὁ οὐράνιος Πατέρας μου, ἂν ὁ καθένας σας δὲν συγχωρεῖ τὰ παραπτώματα τοῦ ἀδερφοῦ του μ' ὅλη του τὴν καρδιά».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Α ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ Θ' 2-12

Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμι ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστὶ. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; Ἦ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἦ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἦ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση

Κι ἂν ἀκόμα ἄλλοι ἀρνοῦνται νὰ με ἀναγνωρίσουν ὡς ἀπόστολο, γιὰ σᾶς ὅπωςδήποτε εἶμαι· γιατί ἡ ἴδια ἡ ὑπαρξὴ τῆς ἐκκλησίας σας εἶναι ἡ ἀπόδειξη πὼς εἶμαι ἀπόστολος. Νὰ πὼς ἀπολογοῦμαι σ' αὐτοὺς ποὺ ἀμφισβητοῦν καὶ συζητοῦν τὴν αὐθεντία μου ὡς ἀποστόλου. Δὲν ἔχω τάχα δικαίωμα νὰ συντηροῦμαι μὲ δαπάνη τῆς ἐκκλησίας ποὺ ὑπηρετῶ; Μήπως δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ ἔχω μαζί στα ταξίδια μου ἀδερφὴ χριστιανὴ ὡς σύζυγο, ὅπως κάνουν καὶ οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι καὶ τὰ ἀδέρφια τοῦ Κυρίου καὶ ὁ Κηφᾶς; Ἦ μήπως εἶμαστε οἱ μόνοι, ἐγὼ κι ὁ Βαρνάβας, ποὺ δὲν ἔχουμε δικαίωμα συντηρήσεως, ἀλλὰ πρέπει νὰ ζοῦμε μὲ τὴν ἐργασία μας; Ποιός

πάει ποτέ στρατιώτης στὸν πόλεμο μὲ δικά του ἔξοδα; ποιὸς φυτεύει ἀμπέλι καὶ δὲν τρώει ἀπὸ τὸν καρπὸ του; ἢ ποιὸς βόσκει πρόβατα καὶ δὲν τρώει ἀπὸ τὸ γάλα τοῦ κοπαδιοῦ; Μήπως αὐτὰ ποὺ λέω εἶναι σύμφωνα μόνο μὲ τὴν ἀνθρώπινη καθημερινὴ πεῖρα; Κι ὁ νόμος δὲ λέει τὰ ἴδια; Πράγματι, στὸ Μωσαϊκὸ νόμο εἶναι γραμμένο: Μὴ βάλεις φίμωτρο στὸ βόδι ποὺ ἀλωνίζει. Μήπως γιὰ τὰ βόδια νοιάζεται ὁ Θεός; Μήπως αὐτὰ ποὺ λέει ἀναφέρονται πραγματικὰ σ' ἐμᾶς; Ἀσφαλῶς αὐτὰ γράφτηκαν γιὰ μας. Αὐτὸς ποὺ ὀργώνει κι αὐτὸς ποὺ ἀλωνίζει πρέπει νὰ κάνουν τὴ δουλειά τους μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς συμμετοχῆς στὴ συγκομιδῆ. Ἐμεῖς σπείραμε ἀνάμεσά σας πνευματικὸ σπόρο· σας φαίνεται πάρα πολὺ ἂν θερίσουμε ἀπὸ σᾶς τὰ ὑλικά, ποὺ εἶναι ἀναγκαῖα γιὰ τὴ συντήρησή μας; Ἄν ἄλλοι κάνουν χρῆση αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος ἀπέναντι σας, δὲ θὰ ταίριαζε νὰ τὸ κάνουμε περισσότερο ἐμεῖς; Ἐμεῖς ὅμως δὲν κάναμε χρῆση τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, ἀλλὰ ὑπομένουμε κάθε στέρηση, γιὰ νὰ μὴ δημιουργήσουμε κανένα ἐμπόδιο στὴ διάδοση τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

Σχολιασμός Εὐαγγελίου

Ἐνδέκατη Κυριακὴ τοῦ Ματθαίου αὐτὴ τὴν ἐβδομάδα καὶ ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ εἶναι παρμένη ἀπὸ τὸ ἱε' κεφάλαιο τοῦ Εὐαγγελίου του καὶ διηγεῖται μία ἀπὸ τὶς παραβολές ποὺ εἶπε ὁ Κύριος κατὰ τὴ διάρκεια τῆς διδασκαλίας του. Ἡ παραβολὴ ἔχει σὰν θέμα τὴν συγχώρηση, τὴν ὁποία μᾶς δίνει ἀπλόχερα ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑποχρέωσή μας νὰ μιμηθοῦμε τὸ παράδειγμά Του, ἂν θέλουμε νὰ κερδίσουμε τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Εἶπε ὁ Κύριος αὐτὴν τὴν παραβολή. Μοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ βασιλιᾶ, ὁ ὁποῖος θέλησε νὰ λογαριαστεῖ μὲ τοὺς δούλους ποὺ διαχειρίζονταν τὰ οἰκονομικά του. Καθὼς ξεκίνησε, τοῦ ἔφεραν βιαίως ἓναν ποὺ χρωστοῦσε δέκα χιλιάδες τάλαντα. Ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ ἐπιστρέψει ὅσα χρωστοῦσε, διέταξε ὁ βασιλιᾶς νὰ πουληθεῖ ὁ δοῦλος μαζί μὲ τὴ γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά του καὶ ὅλα ὅσα εἶχε, γιὰ νὰ ἐξοφληθεῖ ἓνα μέρος τοῦ χρέους. Ἔπεσε τότε στὴ γῆ ὁ δοῦλος καὶ τὸν προσκύνησε καὶ

εἶπε: «Κύριε, δείξε μακροθυμία σὲ ἐμένα καὶ ὅλα ὅσα σοῦ χρωστάω θὰ στὰ πληρώσω». Τὸν σπλαχνίστηκε τότε ὁ Κύριός του, τὸν ἄφησε ἐλεύθερο καὶ τοῦ χάρισε καὶ ὅλο τὸ χρέος.

Μόλις βγῆκε ἔξω ὁ δοῦλος, βρῆκε ἕναν ἀπὸ τοὺς συνδούλους του, πὺ τοῦ χρωστοῦσε ἑκατὸ δηνάρια. Τὸν ἔπιασε καὶ τὸν πίεζε μὲ σκληρὸ τρόπο καὶ τοῦ ἔλεγε: «Πλήρωσέ μου ὅ,τι μοῦ χρωστᾶς». Ἔπεσε τότε ὁ συνδοῦλος του στὰ πόδια του καὶ τὸν παρακαλοῦσε: «Δείξε σὲ μένα λίγο ἐπιείκεια καὶ θὰ σοῦ ἐπιστρέψω τὰ ὀφειλόμενα».

Αὐτὸς δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἀκούσει, ἀλλὰ ἔφυγε καὶ τὸν ἔριξε στὴν φυλακὴ μέχρι νὰ τοῦ πληρώσει τὰ χρωστούμενα. Οἱ ἄλλοι δοῦλοι, πὺ εἶδαν ὅσα ἔγιναν, λυπήθηκαν καὶ πῆγαν στὸν Κύριό τους νὰ τοῦ διηγηθοῦν ὅλα ὅσα ἔγιναν. Τότε, φώναξε ὁ βασιλιάς τὸν δοῦλο καὶ τοῦ λέει: «Δοῦλε πονηρέ, ὅλο τὸ τεράστιο χρέος σοῦ χάρισα, ἐπειδὴ μὲ παρακάλεσες. Δὲν ἔπρεπε κι ἐσὺ νὰ λυπηθεῖς τὸν συνδοῦλο σου, ὅπως ἐγὼ σὲ λυπήθηκα καὶ σὲ ἐλέησα;

Καὶ ὀργισμένος ὁ Κύριός του τὸν παρέδωσε στοὺς βασανιστῆς, γιὰ νὰ τὸν βασανίσουν μέχρι νὰ ξεπληρώσει τὸ χρέος του. Ἔτσι καὶ ὁ Πατὴρ μου ὁ ἐπουράνιος θὰ κάνει σὲ σᾶς, ἐὰν δὲν συγχωρεῖτε ὁ καθένας τὸν ἀδελφὸ του μὲ ὅλη σας τὴν καρδιά τὰ πταίσματα πὺ ἔχει κάνει ἀπέναντί σας.

Ὡς Χριστιανοὶ ὀφείλουμε νὰ ἔχουμε πάντα σὰν παράδειγμα τὸν Θεὸ καὶ νὰ προσπαθοῦμε νὰ τὸν μιμηθοῦμε. Εἴμαστε ἄλλωστε πλασμένοι κατ' εἰκόνα Του καὶ σὲ αὐτὴν τὴν εἰκόνα προσπαθοῦμε πάντα νὰ μοιάσουμε. Ἄρα ὅταν ἔχουμε νὰ πάρουμε μιὰ ἀπόφαση, ὀφείλουμε νὰ πράξουμε σύμφωνα μὲ τὸ θέλημά Του, σύμφωνα μὲ τὸ τί θὰ ἔπραττε ὁ Ἰδιός. Αὐτὸ εἶναι τὸ μήνυμα τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου. Μᾶς περιγράφει μέσῳ αὐτῆς τῆς τόσο ἀπλῆς παραβολῆς τοῦ Χριστοῦ τὴν μακροθυμία του, τὴν ἀγάπη καὶ τὴ φιλευσπλαχνία Του, ζητῶντας μας παράλληλα νὰ κάνουμε κι ἐμεῖς ὅ,τι κάνει Αὐτός.

Τὴν παραβολὴ αὐτὴ τὴν διηγεῖται ὁ Κύριος σὰν ἀπάντηση σὲ ἕνα ἐρώτημα τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου. Λίγο πρὶν ὁ Ἀπόστολος εἶχε ρωτήσῃ πόσες φορές πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ συγχωρεῖ αὐτὸν πὺ τὸν ἔβλαψε. «Κύριε, πόσες φορές θὰ φταίξει ὁ

ἀδελφός μου καὶ θὰ τὸν συγχωρήσω. Μέχρι ἑπτὰ φορές;». «Δὲν σοῦ λέω ἕως ἑπτὰ, ἀλλὰ ἕως ἑβδομήντα ἑπτὰ», δηλώνοντας ἔτσι ὅτι ὀφείλουμε νὰ συγχωροῦμε πάντα τοὺς ἀδελφούς μας. Ἡ συνέχεια τῆς ἀπάντησής του εἶναι ἡ σημερινὴ παραβολή, μὲ τὴν ὁποία δείχνει μὲ ἀπλὸ τρόπο πῶς συμπεριφέρεται ὁ Θεὸς ἀπέναντί μας, ἀλλὰ καὶ τί περιμένει ἀπὸ ἐμᾶς.

Ἄς ἀναρωτηθοῦμε τώρα κάτι· Πόσο εἶναι τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας μας; Πόσο βάρος βάζουμε πάνω μας κάθε φορὰ πού ἀπαρνούμαστε τὸν Θεό; Δύσκολο νὰ τὸ ἀπαντήσῃ κανεὶς. Μήπως μποροῦμε νὰ μετροῦμε τὸ βάρος πού βάζουμε πάνω μας, ἂν πληγώσουμε κάποιον ἀδελφό μας; Πάλι δύσκολο. Ἄς τὸ δοῦμε λίγο μὲ βάση τὴν παραβολὴ τοῦ Κυρίου μας.

Πότε κινδυνεύουμε περισσότερο, ἂν χρωστᾶμε κάτι στὸ βασιλιᾶ ἢ ἂν χρωστᾶμε κάτι στὸ δοῦλο του; Στὸ βασιλιᾶ, φυσικά, θὰ ποῦμε. Ὁ βασιλιᾶς μπορεῖ νὰ μᾶς φυλακίσῃ, νὰ μᾶς βασανίσῃ ἢ νὰ μᾶς θανατώσῃ. Ὁ δοῦλος δὲν θὰ μποροῦσε νὰ κάνει κάτι τέτοιο. Εἶναι πιὸ σημαντικό τὸ χρέος πρὸς τὸ βασιλιᾶ λοιπόν. Γιατί τότε θεωροῦμε ἐμεῖς ὅτι, ὅταν μᾶς βλάπτῃ ὁ ἀδελφός μας, δὲν ἀξίζει νὰ τὸν συγχωρέσουμε;

Κάθε φορὰ πού ἁμαρτάνουμε, γυρνᾶμε τὴν πλάτη στὸ Θεό. Κάθε φορὰ πού ἐπιλέγουμε νὰ μὴν κάνουμε τὸ θέλημά Του, βάζουμε ἓνα βάρος πάνω μας ἀσήκωτο. Ὁ Κύριος ὅμως δὲν τὸ λογαριάζει αὐτό. Ὅσο κι ἂν εἶναι τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας μας, ὅσο κι ἂν ἔχουμε ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ κοντά Του, εἶναι ἐκεῖ μὲ ἀνοιχτὴ ἀγκαλιὰ, γιὰ νὰ μᾶς συγχωρέσῃ. Ἐμεῖς γιατί δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε κάτι ἀνάλογο;

Ἔχουμε γίνῃ τόσο ἐγωιστὲς πού πιστεύουμε κιόλας ὅτι εἶναι προσόν τὸ νὰ μὴν συγχωροῦμε. Ἔ, δὲν εἶναι ὅμως! Εἶναι σὰν νὰ ἔχουμε βάλῃ τὸν ἑαυτὸ μας πάνω ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ νὰ λέμε ὅτι ἐμεῖς μποροῦμε νὰ ἁμαρτάνουμε ἀπέναντί Του, ἀλλὰ μὴν τυχὸν καὶ ἁμαρτήσῃ κανεὶς ἀπέναντι σὲ μᾶς! Ὅχι αὐτὸς θέλει καταδίκη! Στὴν Κυριακὴ Προσευχή, τὸ «Πάτερ, ἡμῶν», λέμε καθημερινά «ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν». Συγχώρεσέ μας δηλαδή, ὅπως κι ἐμεῖς συγχωροῦμε τοὺς ἀδελφούς μας. Τὸ λέμε ἀλλὰ πόσο τὸ πιστεύουμε;

Εἴμαστε ἁμαρτωλοὶ καὶ ἔχουμε ἓνα χρέος στὸν Θεὸ πραγματικὰ ἀσήκωτο. Ὁ μόνος λόγος ποὺ μπορεῖ νὰ σωθοῦμε εἶναι, γιατί ὁ Κύριος εἶναι φιλεῦσπλαχνος καὶ μᾶς συγχωρεῖ. Τὸ λιγότερο ποὺ μποροῦμε νὰ κάνουμε εἶναι νὰ συγχωροῦμε κι ἐμεῖς τοὺς ἀδελφούς μας. Εὐχομαί ὁ Κύριος, νὰ συνεχίσει νὰ μᾶς ἀνέχεται καὶ νὰ μᾶς δίνει συνεχῶς εὐκαιρίες νὰ μετανιώσουμε, ἀλλὰ καὶ τὴ δύναμη νὰ συγχωροῦμε ὅπως ὁ ἴδιος κάνει. Ἔτσι θὰ ἔχουμε τὴν ἐλπίδα νὰ συναντήσουμε κι ἐμεῖς τὸν Πατέρα μας στὴν οὐράνιά Του βασιλεία. Ἀμήν.

π.΄Ονούφριος Ἀβραμίδης

Παρινέσεις Ἁγίων

Ο ἄββᾶς Ἀγάθων ὅταν ἦταν στὰ τελευταία του, ἔμεινε τρεῖς μέρες μὲ ἀνοιχτὰ τὰ μάτια καὶ ἀκίνητος. Κάποια στιγμή τὸν κούνησαν λίγο οἱ ἀδελφοὶ λέγοντας: «Ἀββᾶ Ἀγάθων, ποῦ βρίσκεσαι;» «Στέκομαι μπροστά στὸ κριτήριο τοῦ Θεοῦ» τοὺς εἶπε. Καὶ τὸν ρωτοῦν «Καὶ σὺ φοβᾶσαι, πάτερ;» «Μέχρι τώρα -τοὺς ἀποκρίθηκε- φρόντισα ὅσο μποροῦσα, νὰ φυλάξω τὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἄνθρωπος εἶμαι. Πῶς νὰ ξέρω ἂν ἡ ἐργασία μου, ἄρεσε στὸν Θεό;» «Δὲν εἶσαι σίγουρος -τὸν ρωτοῦν οἱ ἀδελφοί- γιὰ τὴν ἐργασία σου ὅτι ἦταν σύμφωνη μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ;» «Δὲν μπορῶ νὰ ξεθαρρέψω, παρὰ μόνο ἂν συναντήσω τὸν Θεό. Ἄλλο εἶναι τὸ κριτήριο τοῦ Θεοῦ καὶ ἄλλο τῶν ἀνθρώπων».

Καὶ ἐπειδὴ ἠθελαν νὰ τὸν ρωτήσουν καὶ ἄλλα, τοὺς εἶπε: «Κάντε ἀγάπη καὶ μὴ μοῦ μιλάτε αὐτὴν τὴν ὥρα, γιατί εἶμαι ἀπασχολημένος». Καὶ ἐτελειώθη χαρούμενος. Γιατὶ τὸν ἔβλεπαν νὰ φεύγει, ὅπως ὅταν ὑποδέχεται κανεὶς φιλικὰ καὶ ἀγαπημένα του πρόσωπα.

(Γεροντικόν, ΙΕ, 21)

Ἔλεγαν γιὰ τὸν ἄββᾶ Ἀμμωνᾶ, ὅτι πῆγαν κάποιοι σ' αὐτὸν γιὰ νὰ τοὺς λύσει τὴ διαφορά. Ὁ Γέροντας παρίστανε τὸν τρελὸ. Καὶ ξαφνικὰ παρουσιάστηκε μιὰ γυναίκα, ἡ ὁποία στάθηκε κοντὰ του καὶ ἔλεγε: «Αὐτός ὁ Γέροντας εἶναι σαλός». Τὴν

ἄκουσε ὁ Γέροντας, τὴν φώναξε καὶ τῆς εἶπε: «Πόσους κόπους ἔκανα στὴν ἔρημο, γιὰ ν' ἀποκτήσω τὴ σαλότητα αὐτὴ καὶ ἐξαιτίας σου, θὰ κινδυνεύσω νὰ τὴν χάσω σήμερα».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 22)

Ρωτήθηκε ὁ ἀββᾶς Ἀμμωνᾶς τί εἶναι ἡ στενὴ καὶ τεθλιμμένη ὁδός. Καὶ ἀποκρίθηκε ἡ στενὴ καὶ τεθλιμμένη ὁδός εἶναι νὰ πολεμᾷ ὁ ἄνθρωπος τοὺς λογισμοὺς του καὶ νὰ κόβει τὰ δικά του θελήματα, ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὸ Θεὸ. Καὶ αὐτὸ σημαίνει τὸ ρητὸ Ἐγκαταλείψαμε ἐμεῖς τὰ πάντα καὶ σὲ ἀκολουθήσαμε».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 23)

Εἶπε ὁ ἀββᾶς Ποιμὴν ὅτι κάποιος ἀδελφὸς ἐπισκέφθηκε τὸν ἀββᾶ Ἀμμώη καὶ τοῦ εἶπε Ἄββᾶ, πές μου ἓναν λόγο». Ἐμεινε κοντὰ του ἑπτὰ μέρες καὶ δὲν τοῦ εἶπε τίποτε ὁ Γέροντας. Ξεπροβοδίζοντάς τον τοῦ εἶπε μόνο. Πήγαινε καὶ πρόσεχε τὸν ἑαυτὸ σου. Οἱ δικές μου ἁμαρτίες μέχρι τώρα ἔχουν γίνει τεῖχος σκοτεινὸ ἀνάμεσα σὲ μένα καὶ στὸν Θεὸ».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 24)

Συναξάρι

Τὸ ἐν χώναις θαῦμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ

6 Σεπτεμβρίου

Ὅταν ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος κήρυττε στὰ μέρη τῆς Φρυγίας τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Κυρίου μας, εἶχε προφητεύσει ὅτι ἐκείνη ἡ περιοχὴ θὰ εὐλογηθεῖ ἀπὸ ἀγίασμα ποὺ θ' ἀναβλύσει μὲ τὴν δύναμη τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Καὶ πράγματι, στὶς Κολοσσές, κοντὰ στὴν Ἱεράπολη τῆς Φρυγίας, ἀνέβλυσε ἀγίασμα μὲ τὸ ὁποῖο πολλοὶ ἄνθρωποι ἔβρισκαν ἴαση ἀπὸ τὶς ἀσθένειές τους.

Κάποτε, ἓνας πλούσιος εἰδωλολάτρης, ποὺ ἡ κόρη του ἦταν κωφάλαλη, εἶδε σὲ ὄνειρο ὅτι τὸ κορίτσι θὰ γιαιτρευόταν, μόνο ἂν πήγαινε στὸ ἀγίασμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Πῆγε λοιπὸν τὴν κόρη του στὸ ἀγίασμα καὶ ἀμέσως ἐκείνη θεραπεύτηκε.

Όλα τὰ μέλη τῆς οἰκογένειας μετὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸ θαῦμα πίστεψαν, βαπτίστηκαν καὶ ἔγιναν ἔνθερμοι χριστιανοί. Ὁ πατέρας, γιὰ νὰ ἐκφράσει τὴν εὐγνωμοσύνη του, ἔκτισε λαμπρὸ ναὸ στ' ὄνομα τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Μετὰ ἀπὸ ἐνενηντα χρόνια ἀπὸ αὐτὸ τὸ γεγονός, ἓνας νέος μὲ τὸ ὄνομα Ἄρχιππος, ὁ ὁποῖος ἀγαποῦσε πολὺ τὸν Ἀρχάγγελο, θέλησε νὰ ὑπηρετήσῃ στὸν ναὸ ζῶντας ἀσκητικὰ καὶ μὲ ἐγκράτεια καὶ καθημερινὰ γινόταν μάρτυρας τῶν θαυμάτων ποὺ τελοῦνταν ἐκεῖ. Ὁ φθονερός ὅμως διάβολος, ποὺ ἐνοχλοῦνταν ἀπὸ τὰ θαυμαστὰ ποὺ γίνονταν σ' ἐκεῖνον τὸν τόπο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἐνάρετη ζωὴ τοῦ Ἄρχιππου, παρακίνησε τοὺς εἰδωλολάτρες τῆς περιοχῆς νὰ ἐπιτεθοῦν στὸν νέο, νὰ τὸν ἐξυβρίσουν καὶ νὰ τὸν χτυπήσουν.

Προσπάθησαν ἐπίσης ν' αναμείξουν τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ Χρύσου μὲ τὸ ἀγίασμα, ὁ Ἀρχάγγελος ὅμως ἀναχαίτισε τὴ ροὴ τοῦ ποταμοῦ. Οἱ εἰδωλολάτρες ὅμως ἐπανῆλθαν μετὰ ἀπὸ κάποιο διάστημα, ἔσκαψαν μιὰ βαθιὰ τάφρο καὶ μετέφεραν ἐκεῖ μὲ αὐλάκια τὰ νερὰ τῶν ποταμῶν Λυκοκάστρου καὶ Κούφου, μὲ σκοπὸ, ὅταν θὰ ἄνοιγαν τὸ φράγμα, τὰ ὀρμητικὰ νερὰ τῶν ποταμῶν νὰ καταποντίσουν τὸν ναὸ καὶ τὸν Ἄρχιππο καὶ νὰ ἐξαφανίσουν τὸ ἀγίασμα.

Ὁ Ἄρχιππος, ποὺ κατάλαβε τὰ δόλια σχέδια τῶν εἰδωλολατρῶν, παρακάλεσε μὲ θέρμη τὸν Ἀρχάγγελο Μιχαήλ νὰ ἐπέμβῃ. Ὁ Ἀρχάγγελος τότε ἐμφανίστηκε καί, ἀφοῦ τὸν καθυσύχασε, στάθηκε σὲ μιὰ πέτρα ποὺ βρισκόταν μπροστὰ ἀπὸ τὸν ναὸ, χάραξε μὲ τὸ ραβδί του τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ καὶ ἀμέσως ἀκούστηκε φοβερὴ βροντὴ, ἡ γῆ σείστηκε καὶ ἓνα βαθὺ ρῆγμα ἀνοίχτηκε, στὸ ὁποῖο χωνεύτηκαν τὰ νερὰ καὶ πέρασαν ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ ναοῦ, ἀφήνοντάς τον ἀνέπαφο.

Ἀπὸ τότε τὰ νερὰ χωνεύονται ἐκεῖ μὲ παράδοξο τρόπο καὶ γι' αὐτὸ ὁ τόπος πῆρε τὴν ὀνομασία Χῶναι.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος δ΄.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμεν σὲ ἀεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσης ἡμᾶς, σκέπη τῶν περύγων, τῆς ἀύλου σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Δρώμενα

Μπορεῖτε νὰ δεῖτε τὴν ὁμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας τοῦ Παν. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου.

Κωδ: 12345

<https://vimeo.com/manage/videos/1005206668/privacy>

Εάν θέλετε να λαμβάνετε δωρεάν στο e-mail σας το ηλεκτρονικό περιοδικό «Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε να στείλετε στην διεύθυνση imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας.

Όνομα, Επώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικά Σημειώματα»

Γραφείο Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
της Εκκλησίας των Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Υπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

